«فرهیختگان» از نگاه فعالان حوزه نوآوری و فناوری به ایجاد سرزندگی در اکوسیستم این حوزه گزارش می‌دهد

مشکل اصلی‌مان فقدان شفافیت داده است

اکوسیستم کشور دچار بیماری شده است

زهرا رمضانی
خبرنگار گروه دانشگاه

«نوآوری و فناوری» دو کلیدواژه مهم دنیای امروز به شمار می‌رود. واژگانی که رسیدن به آنها به معنی حضور در جمع بازیگران جهانی خواهد بود که این روزها نقش تعیین‌کننده در سبک زندگی افراد در حوزه‌های مختلف برعهده دارند. فناوری‌هایی که گاه خود را در قامت خودروهای پیشرفته به رخ می‌کشند و گاه در جنگ‌افزارها و اخیرا هم در چت جی‌تی پی قدرت خود را نشان داده‌اند. از طرف دیگر برتری در حوزه علم، امروز به عنوان بازوی اعمال نفوذ بر دیگر کشورها تلقی می‌شود. بازویی که شاید تا دهه‌های پیش در قالب قدرت نظامی و بعد از آن قدرت اقتصادی وجود داشت، حالا چرخش قابل توجهی به سمت نوآوری و فناوری داشته است. حوزه‌ای که عقب ماندن در آن، نه فقط به معنی کاهش قدرت در عرصه جهانی، بلکه به معنی وابستگی کامل به دیگر کشورها خواهد بود؛ موضوعی که می‌طلبد در کشورمان برنامه‌ریزی دقیقی در راستای حرکت با جریان علم و فناوری دنیا صورت بگیرد. هرچند امروز با رشد شرکت‌های دانش‌بنیان و فعال شدن اکوسیستم استارتاپی در کشور تا حد زیادی به این سمت حرکت کرده‌ایم، اما با توجه به سرعت بالای تغییر شرایط در این اکوسیستم، لازم است با داشتن چشم‌انداز دقیق از چالش‌های امروز این اکوسیستم، به بهبود وضعیت و رسیدن به نقطه مطلوب حرکت کرد؛ مساله‌ای که حتما سرعت قطار این حوزه را هم بیشتر خواهد کرد. این موضوع در پنل «بررسی سرزندگی زیست بوم استارتاپی کشور چالش‌ها و روندهای آینده» با حضور سیدسروش قاضی‌نوری رئیس مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور، فرزین فردیس مدیرعامل سرآواپارس، سیدعلی موسوی معاون شرکت داده‌پردازی پارسیان، حسین سجادی‌نیری مدیرعامل شرکت تکنوتجارت و مهسا رجب‌زاده پژوهشگر و مشاور مدیریت نوآوری بررسی شد که در ادامه مشروحی از این پنل را می‌خوانید.

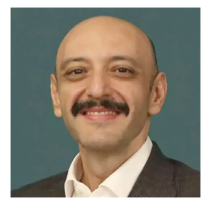

مهدی غلاملو، عضو هیات‌مدیره شرکت سرمایه‌گذاری دانشگاه تهران و دبیر پنل: اولین سوال را از فرزین فردیس، مدیرعامل سرآواپارس می‌پرسم مبنی‌بر اینکه نقش بخش خصوصی در ارتقای این سرزندگی اکوسیستم استارتاپی کشور چیست؟

نباید بگذاریم اکوسیستم نوآوری و فناوری از معنا تهی شود

فرزین فردیس، مدیرعامل سرآواپارس: در وهله اول بگویم که هنوز جزء آدم‌های امیدوار این جامعه حساب می‌شوم و فکر می‌کنم علی‌رغم همه مشکلاتی که وجود دارد، اما هنوز فرصت لازم هم برای انجام اصلاحات درست و اساسی در اختیار داریم. اگر اجازه دهید سه سطح فردی، بنگاهی و ملی را در پاسخ به سوال شما داشته باشم. به‌نظرم در سطح فردی هر کدام از ما وظیفه‌ای خیلی مهم داریم برای این اکوسیستم و آن هم این است که کمک کنیم کلمات در اکوسیستم از معنا تهی نشوند؛ چراکه اگر این اتفاق بیفتد، اکوسیستم از معنا تهی شده و به‌تدریج آن زایش و سرزندگی رو به کاهش می‌رود. متاسفانه در برهه‌ای هم این موضوع را لمس کرده‌ایم. همان زمانی که فردی در کانادا وی‌پی‌ان می‌فروخت و بعد از حاشیه‌ها اعلام شد او برای شرکت دانش‌بنیان به این کشور رفته؛ دیدیم که چقدر زود کلمه دانش‌بنیان در جامعه به تمسخر گرفته شد. به همین دلیل نباید اجازه دهیم کلمات در اکوسیستم از معنا تهی شوند.

نکته دیگر اینکه متاسفانه امروز داریم با هوش مصنوعی این کار را می‌کنیم. به‌طوری‌که می‌بینیم امروز کار ساده‌ای را با اکسل انجام می‌دهند که در آن هیچ هوشی به کار نرفته و هیچ یادگیری‌ای وجود ندارد و خلق ارزش فراتر از به اصطلاح یک دودوتا چهارتای ساده در آن هم رخ نمی‌دهد، اما اسم این کار را از هوش مصنوعی می‌گذارند، قطعا چنین فعالیت‌هایی اکوسیستم را از معنا تهی می‌کند. به عبارت دقیق‌تر در سطح فردی اولین کاری که ما به‌عنوان آدم‌هایی که در این اکوسیستم زندگی کرده و از آن امرارمعاش می‌کنیم و به آینده‌اش امید داریم و باید انجام دهیم این است که مراقبت کنیم کلمه‌ها از معنا تهی نشوند.

در سطح نهادی و بنگاهی تصور می‌کنم مهم‌ترین کاری که باید انجام دهیم این است که مطالبه‌گری کنیم تا رانت و فساد ناشی از رانت در جامعه کمتر و کمتر شود، چون بزرگ‌ترین دشمن این اکوسیستم به اعتقاد من فضای رانتی و فضای فساد است. این فضا باعث می‌شود آدم‌ها کوتاه‌مدت شوند. در جامعه، نگاه‌مان نسبت به این اکوسیستم کوتاه‌مدت شده است، یعنی همه افراد دوست دارند تا سرمایه‌گذاری‌هایشان در مرحله اولیه به نتیجه برسد و دلیل این مساله هم آن است که می‌بینیم آن بیرون عده زیادی متاسفانه ره صدساله را یک‌شبه به غلط پیمودند و ما هم می‌خواهیم همین اتفاق رخ دهد. یعنی الگوی غلط را می‌بینیم چقدر زود جواب می‌دهد که در آن فردی به ارزی و رانتی دسترسی دارد و می‌تواند برای خود ثروت خلق کند، برای همین این حوزه پررنگ می‌شود.

به جایگاه این سطح از بعد تنوعی و زایشی می‌توان نگاه کرد. ما چند وقت پیش در یکی از مجموعه‌هایی که سرمایه‌گذاری می‌کردیم، کیس فوق‌العاده خوبی از اردبیل داشتیم که اصلا فکر نمی‌کردم ما در اردبیل بتوانیم چنین ایده و تیم خوبی را داشته باشیم، البته چون ایده در حوزه سلامت بود، نتوانستیم شخصا در آن سرمایه‌گذاری داشته باشیم، اما به‌جرات می‌توانم بگویم این استارتاپ از ۹۵ درصد استارتاپ‌هایی که من در تهران در دو سه سال اخیر دیدم بالغ‌تر، ایده‌نوتر و آینده‌دارتر است.

دست آخر نکته‌ام را در این‌جا بگویم، در منظر ملی هم برخی آمارها از برخی استان‌ها عجیب و غریب است. چرا استان‌هایی مانند خوزستان و آذربایجان‌شرقی رتبه‌ای تا این حد پایین در کشور دارند. متاسفانه شاخص‌های تمرکز جغرافیایی در کشور ما پایین است. من انتظارم از این استان با آن همه ثروت و آدم‌های فرهیخته این بود که خیلی باید رتبه بالاتری داشته باشند. اما در این استان‌ها به اندازه کافی خلق ایده‌های جدید و تیم‌های جدید و زایش‌های جدید در آن رخ نداده و زمین اکوسیستم نوآوری و اجتماعی در آنها کویر است. باید درباره این مساله فکر کنیم و حرف بزنیم که چرا قدر تمرکز زیادی در تهران در این حوزه داریم، درحالی‌که در استان‌های دیگر پتانسیل خوبی وجود دارد.

دبیر پنل: سوالم از آقای حسین سجادی‌نیری، مدیرعامل شرکت تکنوتجارت این است که خطرپذیری موضع سرمایه‌گذاران را برای ایفای نقش به‌منظور ارتقای سرزندگی اکوسیستم به چه حالت می‌بینید؟

داده‌ها در کشور ما به‌صورت شفاف منتشر نمی‌شوند

حسین سجادی‌نیری، مدیرعامل شرکت تکنوتجارت: پایه بررسی‌های شرایط اکوسیستم طبیعتا مبتنی‌بر اخبار و داده‌هایی است که در سایت اکوموتیو وجود دارد؛ با این حال ما در کشور از موضوعی رنج می‌بریم، آن هم عدم‌شفافیت است. به همین دلیل برخی از این داده‌ها اساسا در رسانه‌های ما منعکس نمی‌شود. بی‌تعارف خیلی از سرمایه‌گذاری‌هایی که ما داریم و نتایجی که آنجا حاصل می‌شود را هم ما منعکس نمی‌کنیم، اگر بخواهم صادقانه بگویم دلیلش این است که کسب‌وکار به هر علتی حالا به‌خاطر ترس از مالیات، به‌خاطر مساله تامین اجتماعی، به‌خاطر حسادت رقبا، به‌خاطر میل به عدم شفافیت در جامعه و... بسیاری از این اطلاعات را منعکس نمی‌کنند. به همین دلیل ما مجبور می‌شویم از یک دایره اطلاعات غیرشفاف به برخی نتیجه‌گیری‌ها برسیم. ایراد دیگر اینکه در کشور در حوزه استارتاپی دچار یک‌سری خلل تعریف و مفهوم هستیم، کما اینکه در حوزه سرمایه‌گذاری خطرپذیر هم این‌طور بوده است. مثالی بزنم آن موقعی که من می‌خواستم داوین را شروع کنم حوزه من صنایع خلاق بوده، سال‌ها در این حوزه کار کردم اما آن برهه خیلی‌ها با من مخالفت کردند و گفتند که اصلا سرمایه‌گذاری خطرپذیر در حوزه صنایع خلاق یعنی چه؟ در اینجا بد نیست به این موضوع اشاره کنم که سرمایه‌گذاری خطرپذیر برآمده از قابلیت scale شدن و مقیاس گرفتن کسب‌وکار استارتاپی است؛ اصولا هم این کسب‌وکارها پلتفرم پایه یا سکو پایه هستند؛ البته عموما این پلتفرم‌ها هستند که می‌توانند سرمایه‌پذیر و خطرپذیر باشند که ازجمله آنها می‌توان به Airbnb و over و آمازون و فیس‌بوک و... اشاره کرد. حالا در حوزه صنایع خلاق خیلی‌ها می‌گفتند قرار است من چه کاری را در این حوزه انجام دهم؟ و مقیاس‌پذیری در حوزه انیمیشن را چطور می‌خواهیم دنبال کنیم؟ البته هنوز بسیاری از سرمایه‌گذاران خارج از کشور هم به آن پاسخ ندادند، با این حال ما این موضوع را مطرح کردیم که مقیاس‌پذیر بودن در برخی پلتفرم‌ها با محصول آنها انجام می‌شود و در برخی دیگر با درآمد دنبال می‌شود. یعنی کسب‌وکاری که محصولی دارد، مقیاس‌پذیر نیست اما مدل درآمدی‌اش این ویژگی را دارد مانند صنعت انیمیشن، می‌توان در آن هم سرمایه‌گذاری خطرپذیر انجام داد.

براساس اینکه این موهبت در اختیار من بوده لااقل با ۱۳، ۱۴ پارک علم و فناوری کشور از نزدیک آن هم به‌دلیل مسئولیتم در معاونت علمی سروکار داشتم و با بحث خانه‌های خلاق و مراکز نوآوری هم در ارتباط بودم. درواقع می‌گویم باید در برخی از این داده‌ها بازنگری شود، همچنین باید به راه‌حل‌های اصلاح این اکوسیستم فکر کنیم، البته قبل از آن باید بازنگری درباره نگاه‌مان نسبت به سرزندگی اکوسیستم هم داشته باشیم.

دبیر پنل: سوالم از آقای سیدعلی موسوی، معاون شرکت داده‌پردازی پارسیان این است که به اعتقاد آنها نقش‌های مختلف اکوسیستم چه نقشی را برای افزایش و ارتقای سرزندگی اکوسیستم برعهده دارند؟

بازار سرمایه کشور از حوزه فناوری و نوآوری دور افتاده است

سیدعلی موسوی، معاون شرکت داده‌پردازی پارسیان: اگر اجازه دهید تکمله‌ای بزنم نسبت به صحبت‌های آقای حسین سجادی‌نیری؛ چراکه فکر می‌کنم در این گذار بلوغ اکوسیستم فناوری ما نباید بگوییم استارتاپ و دانش‌بنیان. خدا رحمت کند دکتر علی مرادی اصطلاحی استفاده کرد در جشنواره شیخ‌بهایی به‌عنوان فن‌آفرینی، اگر از آن بخواهیم استفاده کنیم، فکر می‌کنم یک جایی اشتباهاتی صورت گرفته که آن هم به‌خاطر جوانی این اکوسیستم بوده است. مساله‌ای که باید به آن توجه شود و دکتر نیری به‌درستی به آن اشاره کرد این است که استارتاپ فقط چیزی است که Scale می‌کند و با این رویکرد نمی‌توانیم استارتاپ حوزه سخت‌افزاری داشته باشیم. برداشت من این است که scale کردن در این بخش جدای از بحث مدل درآمدی می‌تواند تکمیل‌کننده زنجیره ارزش باشد، یعنی شما فرض کنید یک مجموعه فناوری در حوزه پزشکی فعالیت می‌کند و محصول سخت‌افزار پزشکی درست می‌کند. این استارتاپ زمانی scale می‌کند که بیاید محصولات مکمل خودش را هم ایجاد کند، یعنی اگر در حوزه فیزیوتراپی یک محصولی را تولید کرد، محصولات دیگری درکنار آن را هم تولید کند، آن‌وقت شاید بتوانیم تعریفی از scale کردن داشته باشیم.

دوم اینکه با این رویکرد که استارتاپ حتما باید scale کند و بزرگ شود، عملا این حوزه را به‌سمتی سوق داده‌ایم که همه آنها باید تبدیل به استارتاپ‌های خیلی بزرگ شوند. درصورتی‌که شاید غایت یک مجموعه نوآور، فناور و استارتاپ هضم شدن در دل مجموعه‌های بزرگ دیگر باشد، یعنی نباید به اشتباه مسیر را به این سمت ببریم، اما امروز تنها به همین دلیل می‌بینیم که بازار سرمایه ما از بحث‌های سرمایه‌گذاری‌های نوآورانه و فناورانه بسیار دور مانده است.

من همیشه این دغدغه را داشته‌ام که عدد و رقم‌هایی که در اکوسیستم نوآوری ما سرمایه‌گذاری می‌شود، بسیار کوچک‌تر از عدد و رقم‌های بازار سرمایه است، اما چرا بازار سرمایه ما به این سمت نمی‌آید؟ به‌خاطر اینکه به‌قول معروف یک مترجم بین بازار سرمایه ما و بازار نوآوری ما وجود ندارد و متاسفانه همچنان این خلأ وجود دارد. بنده چه زمانی که در مجموعه دانش‌بنیان برکت، چه در مجموعه نوآفرین و چه امروز که در مجموعه پارسیان هستم، این خلأ را به‌جد احساس می‌کنم. وضعیت به‌گونه‌ای است که وقتی می‌روید یک مجموعه نوآوری را می‌آورید برای سرمایه‌گذاری دوستانی که این طرف در بازار سرمایه نشستند و سرمایه‌گذار آنجا بودند کاملا با این موضوع نامانوس برخورد می‌کنند و این باعث می‌شود آن تنوع مورد نظر در این حوزه ایجاد نشود. در اصل این اتفاق باعث می‌شود تا گستره جغرافیایی این حوزه بزرگ‌تر نشود؛ درحالی‌که اگر با این رویکرد نگاه کنیم برویم سروقت مجموعه‌های نوآوری که می‌توانند مشکلی را از بخش صنعتی و بخش‌های جدی بازار سرمایه حل کنند، آن وقت اتفاقات خوبی می‌افتد. خوشبختانه چند مجموعه از مجموعه‌های صنعتی طی سال‌های گذشته به این سمت رفتند. اگر ما سرزندگی این اکوسیستم را می‌خواهیم باید بتوانیم وصلش کنیم به بازارهای بزرگ‌تر.

دبیر پنل: سوال بعدی را از سیدسروش قاضی‌نوری، رئیس مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور می‌پرسم، مبنی‌بر اینکه نقش این مرکز در تعریف و توسعه این گزارش و تارگت کردن موضوع سرزندگی اکوسیستم به چه صورتی بوده است؟

باید علائم بیماری اکوسیستم را شناسایی و درمان کنیم

سیدسروش قاضی‌نوری، رئیس مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور: می‌خواهم بحثم را از یک قدم عقب‌تر شروع کنم و این سوال را بپرسم که اصلا ما چیزی به اسم اکوسیستم داریم؟ اصلا اکوسیستمی وجود دارد که ما داریم در موردش صحبت می‌کنیم؟ چه زمانی خوب است که نگاه اکوسیستمی داشته باشیم؟ من معتقدم باید یک‌سری ویژگی‌هایی وجود داشته باشد که به یک مجموعه که از هویت‌هایی مشابه هم نیستند ولی با هم کار می‌کنند، اکوسیستم بگوییم. اولین ویژگی آن است که همه آنها با هم رشد کنند و تکامل همزمان داشته باشند، یعنی در این اکوسیستم باید سرمایه‌گذار خطرپذیر بدون استارتاپ، استارتاپ، شتابدهنده و... با هم رشد کنند و اگر وضعیت یکی خوب نباشد، حتما روی دیگر اجزا هم اثر خواهد گذاشت. مساله دیگر اینکه ما مبحثی در اکوسیستم‌ها داریم به‌عنوان سرنوشت مشترک. وقتی سرنوشت‌مان به هم گره‌خورده، می‌توانیم بگوییم یک اکوسیستم هستیم؛ البته ممکن است در هر اکوسیستمی هم شاهد دسته‌هایی از پرنده‌های مهاجر باشیم.

امروز می‌توان تا حدی گفت ما یک اکوسیستم استارتاپی در کشور داریم، یعنی امروز گروه‌هایی را داریم که در گذشته وجود نداشته‌اند. نگاه کنید در اواخر دهه ۸۰ وقتی به سرمایه‌گذاران ما می‌گفتیم که مثلا روی فلان کیس سرمایه‌گذاری کن و به جای وام دادن سهامش را بخر، این سوال را می‌پرسیدند که چرا باید این کار را کنند؟ حتی وقتی گفتیم بحث موبایل هوشمند در راه است، سوال این بود که چه تفاوتی با موبایل‌های عادی دارد؟ یعنی اصلا چنین نگاهی وجود نداشت که می‌توان در این حوزه سرمایه‌گذاری کرد.

در مرحله دوم سوال این است که حال اکوسیستم کشور چطور است؟ هرچند شاید خیلی‌ها بگویند براساس گزارش‌هایی که منتشرشده، همه می‌دانند حال این اکوسیستم خراب است. در اینجا باید این مساله را بگوییم که وقتی شما می‌گویید یک اکوسیستم سالم است باید این مهم را مدنظر قرار داد اکوسیستمی که پایداری داشته باشد، اکوسیستم سالمی است. یکی از کارهایی که ما انجام دادیم شناسایی علائم مربوط به اکوسیستم بود، یعنی ما به دوستان نگفتیم بگویید بیمار است یا بیماری‌اش چیست. گفتیم ببینید تب دارد؟ ما گاهی‌وقت‌ها اشتباه می‌کنیم، یعنی مثلا علائم را با بیماری اشتباه می‌گیریم. بااین‌حال ما سعی کرده‌ایم این علائم را بشناسیم.

یکی از علائم این اکوسیستم را می‌توان اتصال پایین بخش‌ها با هم دانست، البته من نمی‌گویم این اتصال پایین است؛ چراکه در برخی موارد اتصال خوبی شکل گرفته، اما مشکل این است که ما نتوانستیم هزاران هویتی را که در کشور شکل‌گرفته با هم متصل کنیم. این هویت‌ها نتوانستند از همدیگر یاد بگیرند و سرمایه جذب کنند اما مساله دیگر

ادامه در صفحه۵

نیمکت خبر

رونمایی از کلان پیکره زبان فارسی با ۳۵ میلیارد کلمه

همایش الزامات توسعه مدل زبانی بزرگ فارسی با عنوان هوش مصنوعی مولد قدرت حکومت‌ها به همت ستاد توسعه فناوری‌های هوش مصنوعی و رباتیک در پژوهشگاه ارتباطات و فناوری اطلاعات برگزار شد.

در این نشست، کلان پیکره زبان فارسی با حمایت ستاد توسعه فناوری‌های هوش مصنوعی و رباتیک و توسعه داده شده معاونت علمی ریاست جمهوری توسط شرکت ترگمان رونمایی شد.

این کلان پیکره با آزادرسانی به‌صورت open source با تنوع بالا و حفظ بافتار متن در دسترس عموم قرار می‌گیرد.

«مدل زبان بزرگ» یا LLM (Large language model)، یک نوع نوآوری در حوزه هوش مصنوعی است که از شبکه‌های عصبی با پارامترهای گسترده برای پردازش پیشرفته زبان استفاده می‌کند.

هوش مصنوعی مولد در یک‌سال اخیر بیشترین پیشرفت را به خود اختصاص داده و عمده سهم این پیشرفت متکی به مدل‌های زبانی بزرگ (LLMها) بوده است.

امکان استفاده دانش‌آموختگان امیرکبیر از امکانات دانشگاه

سرپرست دانشگاه امیرکبیر با بیان اینکه امکان استفاده دانش‌آموختگان این دانشگاه از امکانات دانشگاه امیرکبیر فراهم است، گفت: «ما همیشه حضور دانش‌آموختگان در فضای دانشگاه صنعتی امیرکبیر را مغتنم می‌دانیم اگر می‌خواهند از امکانات دانشگاه استفاده کنند این امکان برای آنها فراهم شود.» به گزارش ایسنا، علیرضا رهایی در گردهمایی دانش‌آموختگان دانشکده مهندسی عمران این دانشگاه، یاد بازنشستگان و همچنین کسانی که سال جاری از دانشگاه رفتند راگرامی داشت و گفت: «همه دست‌اندرکاران فعالیت‌های عمرانی که در اشکال مختلف اعم از بخش‌های اجرایی، مطالعاتی، مشاوره و مدیریتی فعال هستند، شاهد هستیم که دنیای امروز دنیای تحول است به‌طوری‌که اتفاقات خیلی بزرگی در دنیا اتفاق می‌افتد.» سرپرست دانشگاه صنعتی امیرکبیر تاکید کرد: «شاید یک‌سری از فناوری‌های نوظهور جهان را متحول و فضاهای مختلف را تغییر می‌دهد. بر این اساس ممکن است امروز لازم باشد دانش‌آموختگان ما که با این فناوری‌های نوظهور نظیر هوش مصنوعی و زمینه‌های مرتبط کمتر آشنا هستند، وقت بگذارند تا زمینه آشنایی بیشتر با این موضوعات مهم فراهم شود.»

انتشار اولین اوراق صکوک صندوق نوآوری برای محصولی دانش‌بنیان

نخستین اوراق صکوک صندوق نوآوری و شکوفایی با هدف کمک به رشد تولید یک محصول دانش‌بنیان با ضمانت صندوق، با موفقیت در بازار بورس عرضه و به‌طور کامل فروخته شد. به گزارش ایسنا، اوراق صکوک، ابزار تامین مالی مبتنی بر استقراض از بازار اوراق بهادار بوده که بر پایه قراردادهای اسلامی تعریف شده است و هدف صندوق نوآوری و شکوفایی از ارائه این خدمت، حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان در دسترسی به منابع بازار سرمایه از طریق تسهیل در شرایط انتشار صکوک نوآوری است.»

نخستین اوراق صکوک مرابحه صندوق نوآوری و شکوفایی برای این شرکت به مبلغ ۱۲۰ میلیارد تومان روز شنبه، ۱۹ اسفند از طریق بازار بورس عرضه و در همان روز با موفقیت فروخته شد.

نرخ سود این اوراق مرابحه ۴۸ ماهه، ۲۳ درصد (واریز سود هر سه ماه یک‌بار) است. این اوراق با هدف کمک به رشد تولید محصول دانش‌بنیان «آلفا آلومینا با خلوص بیش از ۹۴ درصد» با ضمانت مشترک صندوق نوآوری و شکوفایی و یکی از بانک‌های بخش خصوصی منتشر شد.»

تمدید فراخوان جذب هیات‌علمی دانشگاه آزاد

دکتر محمدصادق ضیائی، رئیس مرکز جذب و امور هیات‌علمی دانشگاه آزاد با اشاره به استقبال از فراخوان جذب اعضای هیات‌علمی نوبت دوم سال ۱۴۰۲ این دانشگاه، گفت: «مرکز جذب و امور هیات‌علمی دانشگاه آزاد با توجه به نیاز به تخصص نیروهای جوان، متعهد و متخصص علمی در راستای نیل به اهداف سند تحول و تعالی دانشگاه، اقدام به ثبت‌نام فراخوان جذب هیات‌علمی در رشته- گرایش‌های مختلف کرده است.»

رئیس مرکز جذب و امور هیات‌علمی دانشگاه آزاد افزود: «متقاضیان می‌توانند تا ۲۸ اسفندماه با مراجعه به سامانه جامع دانشگاه آزاد به نشانی https://sajed.iau.ir نسبت به ثبت‌نام و بارگذاری مدارک مورد نیاز اقدام کنند.» ضیایی پیش‌تر به «فرهیختگان» گفته بود: «فرآیند بررسی ثبت‌نام متقاضیان فراخوان نوبت دوم از هشتم اسفندماه شروع شده است و تا ۲۰ اسفندماه ادامه دارد. نوبت دوم و فراخوانی که اعلام‌شده در حوزه پزشکی ۵۲۲ رشته را شامل شده و ۶۶۸ نفر مورد نیاز است. در غیرپزشکی ۲۳۹ رشته و نفر تاییدشده سهمیه جذب ۲۵۴ نفر است؛ این آمار مربوط به فراخوان نوبت دوم سال ۱۴۰۲ است.»

ادامه از صفحه۴

بحث تراکم است. در این بخش شاید بگوییم تراکم در تهران خوب است که به‌لحاظ اقتصادی هم شرایط خوبی خواهد بود، ولی این حوزه به‌لحاظ آمایشی و به‌لحاظ استفاده از پتانسیل‌های کشور در بعضی از بخش‌ها شرایط تاسف‌بار است.

یکی از عنصرهایی که نشان‌دهنده اکوسیستم سالم است، وضع نیروی انسانی خواهد بود. اکوسیستمی که بین عناصرش آدم‌ها جابه‌جا می‌شوند به نظرم من سالم است. واقعیت این است که هم آدم‌ها داخل این سیستم جابه‌جا می‌شوند و از بیرون سیستم هم به داخل این سیستم می‌آیند، یعنی امروز می‌بینیم به‌جای اینکه افراد بخواهند استخدام شرکت بزرگ شوند، می‌گویند برویم استارتاپ بزنیم ولی اگر دیدیم آدم‌ها قفل شدند، سرمایه‌ها قفل شدند و آدم‌ها دارند می‌روند این یعنی تب، یعنی بیمار ما تب دارد. اینها سیگنالی است که من اگر بیماری را شناسایی نکنم گرفتار خواهم شد. من باید درمانش کنم و نه اینکه علائم را درمان کنم بگویم، یعنی ما باید چرخه نامطلوب این بیماری را که امروز شاهدش هستیم و نیروی انسانی می‌رود، بشکنیم.

من فکر می‌کنم ما هم باید تصویر خوب امیدبخش بسازیم ولی باید درست گزارش بدهیم. ما راستش در مرکز تحقیقات سیاست علمی همیشه سعی می‌کنیم، اولا روندها را پیدا کنیم و بگوییم یک روندهایی دارد اتفاق می‌افتد. در وهله دوم سعی کنیم خودمان را گول نزنیم، یعنی نگوییم ما امسال اینقدر سرمایه‌گذاری کردیم؛ چراکه شاخص‌هایی که ما می‌بینیم در بحث اتصال و شرایط استان‌های مختلف در این حوزه، به ما نشان می‌دهد که یک بیماری‌هایی در این سیستم داریم و باید فکر کنیم که چگونه می‌شود این بیماری‌ها را درمان کرد.

دبیر پنل: در دور دوم پنل از فرزین فردیس می‌پرسم که چه اقداماتی باید انجام دهیم تا پول‌ها و بازیگران بزرگ وارد این اکوسیستم شوند؟

باید به دنبال اصلاح کردن کل سیاست‌های اقتصادی در کشور باشیم

فردیس: در ابتدای صحبت هایم، نکته‌ای را درباره صحبت‌های آقای سروش قاضی‌نوری بگویم و آن هم اینکه او اعتقادات منفی به گزارش درباره اکوسیستم را زیاد دیدند اما به نظر من کار بزرگ و مهمی در این زمینه انجام شده است؛ چراکه درباره کلیت اکوسیستم هم صحبت کردیم. البته باید این را هم بگویم که با توجه به محدودیت‌ها، نقص‌هایی در اولین گزارش ارائه‌شده نسبت به وضعیت اکوسیستم وجود دارد، اما به صورت کلی کار ارزشمندی بوده است. یعنی ما در سطح ملی یک کار بزرگ داریم که کمک می‌کند به اینکه دوباره موج بسیار مهمی از امیدواری و نشاط به این اکوسیستم برگردد.

قطعا اگر ما بتوانیم چند تا از استارتاپ‌های پیش‌قراول‌مان یا شرکت‌های فناور پیش‌قراول حوزه خودمان را کمک کنیم که به فضای بازار سرمایه متصل شوند و به سرمایه‌های مردمی که اقتصاد مردمی هم هستند -که مورد تاکید بزرگان کشور هم است- وصل شده و از منابع آنها استفاده کنند، طبیعی است که دوباره همان پول‌ها در دیگر زیرمجموعه‌ها و بخش‌های دیگر اکوسیستم سرمایه‌گذاری هم وصل خواهد شد. این اتفاق می‌تواند امید خوبی برای این حوزه باشد.

سوال این است؛ آیا فقط با ایجاد واحد پردازش زیرساخت IPU اکوسیستم نوآوری کشور ما نجات پیدا می‌کند؟ به نظرم نه. چراکه این اکوسیستم بخشی از کل اکوسیستم اقتصاد کشور است و ما هر چقدر در خود این اکوسیستم محدودیت و قاعده بگذاریم، هرچند کار ارزشمندی است، اما در نهایت یک را به دو تبدیل کردن است. یعنی یک درصد جی‌دی‌پی را دو درصد جی‌دی‌پی کردن است، در حالی که اگر می‌خواهیم کاری بکنیم که اقتصاد دانش‌بنیان و اقتصاد فناور به معنای واقعی اقتصادی منجر به ارزش افزوده و خلق ثروت ناشی از تولید دانش فنی در کشور شکل بگیرد، باید کارهای دیگری انجام دهیم.

در اینجا بد نیست اشاره‌ای به صحبت‌های مجتبی لشکر بلوکی داشته باشم؛ او می‌گوید یا شما دسترسی به آن رانت دارید که می‌گوید گاز و آب ارزان است و گازوئیل رایگان در اختیارت می‌گذارم، درب‌ها را می‌بندم و نمی‌گذارم محصولی وارد شود و به همین دلیل هر محصولی که تولید می‌شود را مردم یا می‌خرند و یا سوار می‌شوند، یا نشسته‌ای و با امضای طلایی خود پول درمی‌آوری و چهارم هم جزء افرادی هستی که بیچاره و دیوانه هستند و در زمره کارآفرین محسوب می‌شوند، از میان آنها هم که از شب و روزشان می‌زنند، چندتایی موفق می‌شوند، آنها هم ممکن است چون به ثروتی دست پیدا می‌کنند، بگویند حکمرانی و اداره خوب کشور این است که کارها را برای دسته کارآفرینان ساده‌تر کنید. ما باید کار کنیم که افراد شاخص این حوزه بتوانند به اصطلاح دوباره به سر رودخانه رفته و کمک کنند تا حیات در کل رودخانه و کل اقیانوس این حوزه جریان پیدا کرده و باعث پایین آمدن این تب شود.

امیدوارم به اکوسیستم بالاتر هم فکر کنیم، یعنی حواس‌مان باشد که صرف اکوسیستم نوآوری خوب در یک اقتصاد بزرگ‌تر که دچار آسیب است، نمی‌تواند راه به جایی ببرد. به همین دلیل باید به سد بزرگ‌تری که در این زمینه داریم و آن هم اصلاح کردن کل سیاست‌های اقتصادی در کشور است، فکر کنیم. باید مشوق خلاقیت، ثروت‌آفرینی ناشی از خلق ارزش، عدالت به معنای واقعی کلمه و رقابت‌پذیری و رقابت کردن به معنای واقعی را در این حوزه داشته باشیم، طبیعتا رسیدن به این حوزه مطلوب خیلی‌ها است و می‌دانم شما هم حتما برای آن تلاش می‌کنید.

دبیر پنل: از حسین سجادی‌نیری این سوال را دارم که با توجه به تجربه زیادشان در فضای سرمایه‌گذاری این حوزه، نقش‌آفرینی سرمایه‌گذاران ترویجی و تجاری را برای افزایش سرزندگی اکوسیستم چطور ارزیابی می‌کند؟

وضعیت شتابدهنده‌های کشور رو به افول است

نیری: من یک نکته را عرض کنم که عرایضم شفاف شود. می‌خواهم بگویم که به این مساله توجه کنید که به طور مثال در برخی موارد حال همگی ما به دلیل شرایط محیطی خوب نیست، ولی این را نباید به همه بخش‌ها تسری دهیم. به عبارت دیگر باید سعی کنیم که از یک متدولوژی و مسیر داده‌محور مبتنی بر داده‌های درست به یک جمع‌بندی برسیم؛ چراکه تنها این مسیر است که می‌توانیم مطمئن شویم که این بیمار تب دارد، نه به طور مثال چون در زیر آفتاب مانده، به سرش آفتاب خورده؟ یعنی باید در گام اول تشخیص دهیم که چه مشکلی پیش آمده که بعد از آن بخواهیم اقدام به درمان کنیم. نکته دیگر اینکه در گزارشی که پیرامون اکوسیستم نوآوری و فناوری منتشر شده، برخی از اطلاعات وجود ندارد و دلیلش هم این است که من به عنوان یک سرمایه‌گذار خطرپذیر و بسیاری دیگر از فعالان این حوزه داده‌هایشان را منتشر نکرده‌اند. بنابراین اساسا ما در کشور یک مساله استخراج داده درست برای کار مطالعاتی و پژوهشی آکادمیک داریم، این یک مساله جدی است.

نمی‌خواهم ادعا کنم که همه چیز گل و بلبل است و ما هم مسئولان‌زده شویم، به این معنی که چشم‌مان را ببندیم و بگوییم همه‌چیز خوب است؛ چراکه در واقعیت هم همه‌چیز گل و بلبل نیست و یکی از این حوزه‌ها، مساله نیروی انسانی است. در این پنل بحث شرایط آذربایجان شرقی مطرح شد و دوستانی که نمایشگاه ربع رشیدی یا Rinorex تشریف برده باشند، می‌بینند که آنجا پتانسیل‌هایی وجود دارد. البته این بدان معنی است که آیا اکوسیستم سرزنده است؟ پاسخ آن است که نه لزوما، اما واقعیت اینکه باید این مساله به صورت کامل بررسی شود. مساله بعدی که همگی بهتر از من می‌دانید این است زمانی ایالت تگزاس تصمیم گرفت که سیلیکون ولی را در تگزاس هم شبیه‌سازی کند، تلاش کردند ولی نشد. مساله بعدی اینکه ناحیه نوآوری شریف تجربه‌ای است که لزوما در بخش‌های دیگر همین تهران هم قابل شبیه‌سازی نیست. نکته بعدی اینکه ما امروز به سرمایه‌گذار ترویجی نیاز داریم. البته شاهد بودیم که کم‌کاری‌هایی در گذشته باعث شد تا برخی از مجموعه‌ها کارشان به سرمایه‌گذاران ترویجی کشیده شود. از طرفی نگاه سرمایه‌گذاری جسورانه اقتصادی که بعضی‌ها وارد شدند و حالا یک اتفاق جدیدی تحت عنوان مشوق یا Incentive tax credit یا اعتبار مالیاتی برای خلق سی‌وی‌سی‌ها که ممکن است خیلی هم آفت داشته باشد، رخ داده که به هر حال آن را باید یک اتفاق جدید در این اکوسیستم تلقی کرد که شاید بتواند کمک کند تا به برخی از سرزندگی‌ها در این اکوسیستم برگردیم که من معتقدم در این سال‌ها افول کرده است. مساله‌ای که نمی‌توان در آن تعارف کرد اینکه امروز وضعیت شتابدهنده‌هایمان افول کرده تا جایی که از ۴۰۰ شتابدهنده به ۵۰ شتابدهنده رسیده‌ایم. در این شرایط شاید برای بازگشت به برخی سرزندگی‌هایی که مدتی در اکوسیستم آنها را تجربه کردیم، نیاز به مکانیسم‌هایی در لایه سی‌بی‌سی‌ها داریم.

دبیر پنل: سوال بعدی را از آقای موسوی می‌پرسم. با توجه به اینکه هم در بخش سرمایه‌گذار ترویجی و هم سرمایه‌گذار تجاری حضور داشتید، از نگاه شما راهکار اینکه بتوانیم سرمایه‌گذاران تجاری را در این مرحله قانع کنیم که اقدام به سرمایه‌گذاری مجدد در این اکوسیستم کنند، چیست؟

موسوی: واقعیت قصه این است که فکر می‌کنم نیاز داریم برگردیم به صحبت‌های راند قبلی خودم؛ چراکه ما نیاز به یک اصلاح فرهنگی داریم. این مساله هم برمی‌گردد به مجموعه‌های سرمایه‌پذیر خودمان، یعنی مجموعه‌های سرمایه‌پذیر را ما باید به این سمت سوق بدهیم تا کمی بالغ‌تر فکر کنند و بپذیرند که سرمایه‌گذاران تجاری ما رویکرد جدیدشان در شرایط امروز آن است که کسب درآمد و سود داشته باشند. قبول دارم که اکوسیستم استارتاپی مخصوصا آن بخش از اکوسیستم که خدمات‌محور است، تمرکزش روی سهم بازار و گرفتن سهم بازار بیشتر از رقبای خودش است، اما تا زمانی که این بخش از اکوسیستم هم به یک درآمد نرسیده و سودآوری نداشته باشد، حاضر نمی‌شود که بیاید تقسیم سود داشته باشد. یعنی باید کاری کنیم که سرمایه‌گذار حس کند که بالاخره پولش بازگشتی دارد و تا این اتفاق نیفتد نمی‌توانیم خیلی سرمایه‌گذاران را به سمت این بیاوریم تا دوباره سرمایه‌گذاری کنند. این به این معناست که تیم‌های سرمایه‌پذیر ما بیشتر باید به سمت و سوی خلق درآمد حرکت کنند. باید به این سمت حرکت کنند که خلق ارزش داشته باشند؛ چراکه امروز کمی این موضوع در لایه سرمایه‌گذاران ما کمرنگ شده و فعالان این حوزه بیشتر به خلق درآمد توجه می‌کنند.

بد نیست در اینجا یک مثالی هم بزنم. یک رویدادی را دوستان مکث داشتند و این صحبت به‌وضوح آنجا مطرح شد که ما داریم سر وقت با پالایش پرتفوی خودمان به سمت درآمدزایی حرکت می‌کنیم. البته این مساله را نه‌تنها بنده از این دوستان، بلکه از دیگر سرمایه‌گذاران قدیمی اکوسیستم هم شنیدم که ما الان پالایش پرتفوی خودمان را می‌کنیم، دلیلش هم این است که ما نتواستیم در اکوسیستم به سمت سناریوی خروج برای برای وی‌سی‌ها حرکت کنیم به همین دلیل است که می‌بینیم امروز شرایط به‌گونه‌ای شده که وی‌سی‌ها به دنبال ایجاد درآمد هستند. درحالی‌که اگر بحث سناریوی خروج در این اکوسیستم شکل بگیرد یا درآمدزایی برای سرمایه‌گذاران شکل بگیرد آن زمان است که دیگر سرمایه‌گذار خودش برای سرمایه‌گذاری‌های بعدی ورود می‌کند اما تا زمانی که این بخش قفل باشد و آنها نتوانند یک درآمدزایی از سرمایه‌گذاری‌های قبلی خود داشته باشند، متاسفانه خیلی نمی‌توان تشویق‌شان کنیم به اینکه بروید و سرمایه‌گذاری جدید کنید. در اینجا قطعا بحث اعتبار مالیاتی یا همان tax credit خیلی می‌تواند خوب باشد اما متاسفانه تا امروز برای سرمایه‌گذاران جسورانه این اتفاق را نداشتیم درحالی‌که این مهم باعث می‌شود تا بازیگران جدیدی به اکوسیستم اضافه شوند. بازیگرانی که هم رویکردشان رویکرد کسب درآمد بوده و هم به دنبال کسب ارزش هستند و این به اکوسیستم کمک می‌کند؛ چراکه سرمایه‌گذاران ما الان دنبال کسب درآمد و سود هستند اینکه بتوانند یک جایی این ارزشی که خلق کردند از قبل بتوانند realize کنند، حتما ارزشمند است. باید این حوزه را کمی باز کنیم تا چرخ‌دنده‌ها به‌درستی با یکدیگر بچرخند. برای تحقق این مساله یک بخشی نیاز است که به تصور بنده باید لایه حاکمیتی ما باز یک ورودی به این حوزه داشته باشد و مانند روزهای اول کمک کند برای درآمدزایی سرمایه گذاران. متاسفانه امروز با هر کدام از سرمایه‌گذاران وی‌سی‌های قبلی که صحبت می‌کنیم می‌گویند که من این پول را گذاشتم اما قفل شده و هیچ اتفاقی نسبت به آن نمی‌افتد. در این وضعیت اگر بتوانیم چرخ‌دنده‌ها را روان‌تر کنیم فکر می‌کنم دوباره برمی‌گردیم به آن فضایی که سرمایه‌گذاری‌های جدیدی شکل بگیرد.

دبیر پنل: دکتر موسوی به این نکته اشاره کرد که اگر ما بخواهیم سرمایه‌گذاران تجاری را مجدد به سرمایه‌گذاری تشویق کنیم باید کمک کرد تا قفل سرمایه‌گذاری قبلی‌شان باز شود. نکته دیگر در صحبت‌های او این بود که هدف سرمایه‌گذاران فعلی کسب درآمد است. در پایان هم به سراغ مهسا رجب‌زاده، پژوهشگر و مشاور مدیریت نوآوری می‌رویم که نگاه‌شان را درباره آینده این اکوسیستم بگویند.

مهسا رجب‌زاده، پژوهشگر و مشاور مدیریت نوآوری: در وهله اول باید بگویم که ما کاملا استقبال می‌کنیم و آمادگی داریم که اگر داده‌ای وجود دارد برای اینکه گزارش مربوط به این حوزه کامل‌تر شود، از آن استفاده کنیم. البته نکته دیگر اینکه زمان داوری داده‌هایمان در این گزارش مربوط به یک سال گذشته بود که طبیعتا امروز نتایج نسبت به آن متفاوت است. به هر حال این گزارش قرار است که نسخه‌های بعدی‌اش منتشر شود و ما این آمادگی را داریم که شاید نتایج متفاوت باشد حالا شاید بهتر و شاید هم بدتر شود.

دبیر پنل: سوال آخر را از هم دکتر سروش قاضی‌نوری می‌پرسم که جمع‌بندی‌شان از آینده این اکوسیستم و وضعیت سرزندگی آن چیست؟

نیاز به قرص ضدافسردگی برای اکوسیستم داریم

قاضی‌نوری: من فکر کنم گویی در یک قفل‌شدگی انگار گرفتار هستیم یا اگر بخواهیم تشبیه زیستی بکنیم باید به صحبت یکی از دوستانم اشاره کنم. دوستی می‌گفت اگر این قرص ضدافسردگی را در آب تهران بریزند همه مردم انگار لازم دارند، به همین دلیل الان می‌گوییم ما یک قرص ضدافسردگی هم برای اکوسیستم لازم داریم. منتها این قرص ضدافسردگی اکوسیستم گفت‌وگوست. در بخش اول صحبت‌هایم هم تا حدی اشاره کنم که ما یک موضوع را روی میز گذاشته‌ایم و همه دور آن نشسته و می‌گفتند حالش خراب است و اصلا اکوسیستم استارتاپی مرده است، حالا اینکه یک گزارشی چاپ شود با این هدف است که بگوییم نه ببینید زنده است و علائم حیاتی دارد ولی اکوسیستم دچار تب شده است، این نشان می‌دهد که ما در این زمینه با یکدیگر حرف می‌زنیم. من فکر کنم پذیرش تب اولین مرحله است از مرحله تکذیب. به نظرم خوب است که بیرون بیاییم و فکر کنیم و با هم صحبت کنیم که چه بکنیم.

درباره حوزه سرمایه و سرمایه‌گذاری مرتبط با این اکوسیستم هم فکر می‌کنم این قفل‌شدگی ناشی از تصویری است که نسبت به این اکوسیستم شکل گرفته است. اولین‌بار بنده با مقوله وی‌سی در سال ۸۰ آشنا شدم و بعد از آن درباره آن بسیار خواندم اما مساله این است گروهی را داریم که به سودهای کم قانع نیستند و می‌گویند به‌دنبال ماهی بزرگ هستند. در این وضعیت وقتی می‌بینند ماهی بزرگی در دریا وجود ندارد، عملا شاهد قفل‌شدگی این حوزه می‌شویم. اولین کار این است که باید از این حال افسرده (البته خودم را می‌گویم) بیرون بیاییم و شروع به حرف زدن با یکدیگر کنیم تا از این طریق فرصت‌سازی ایجاد شود. ما به‌صورت تاریخی وقتی می‌بینیم شرایط خراب‌شده ترجیح می‌دهیم به گوشه‌ای برویم و خودمان را مشغول کنیم. الان هم همین اتفاق افتاده، یعنی می‌بینیم همه سرمایه‌گذاران ما می‌گویند ما می‌رویم در جلسه فلان هیات‌مدیره فلان شرکت حضور پیدا می‌کنیم و اینطور بهتر هم است. هرچند این گزارش فقط دستمایه گردهم آمدن بوده، اما امیدوارم وضعیت در آینده بهتر شود.

یک مثال را هم بزنم، می‌گویند فردی مهمان فرد خسیس بود که هیچ غذایی به او نمی‌داد و غذایی نمی‌پخت. یک روز گفت من آشی بلدم به نام آش میخ! چیزی نمی‌خواهد؛ دیگی گذاشت و خانم میزبان گفت باشد بیا. آب را گذاشت و یک میخ هم گذاشت داخلش. بخار که بلند شد، گفت اگر رشته‌ای هم بود. در این دیگ سبزی هم بود. اگر نخودی هم بود، خوب بود. خلاصه آش جور شد. گاهی‌وقت‌ها این آورده‌ها برای این است که ما دیگ را بار بگذاریم، از این دیگ بخار که بلند شد ان‌شاءالله سبزی، رشته و... هم فراهم می‌شوند.

سوال حضار: سوالم این است که اگر این شاخص‌های ارزیابی را تغییر می‌دادیم، وضعیتی که امروز داریم تغییر می‌کرد؟ معتقدم شاید اصلا ما امروز در وضعیت اکوسیستم نوآوری قرار نداریم و نکاتی که شما عنوان می‌کنید مربوط به اکوسیستم کارآفرینی و کسب‌وکار است.

سوال حضار: ضمن تشکر مجدد بابت کار خوبی که انجام شده. شاید ما در مزیت اکوسیستم نوآوری قرار نداریم؟ نکته دیگر اینکه تعریف اساتید در مورد اکوسیستم نوآوری و تفاوتش با اکوسیستم‌های دیگر یعنی کارآفرینی، کسب‌وکار چیست؟ امروز کشور در چه اکوسیستمی قرار دارد و اگر بخواهیم به اکوسیستم نوآوری برسیم، باید چه راهکار و نقشه‌راهی رامدنظر قرار دهیم؟

دبیر پنل: چون بحث معلمی است دکتر قاضی‌نوری توضیح دهند.

قاضی‌نوری: این موضوع یک جواب ساده دارد؛ این اکوسیستم‌ها که ما نام می‌بریم پدیده‌های خارجی در عالم واقع نیستند. در عالم واقعیت یک چیز بیشتر نیست، یعنی اینکه می‌گوییم این اکوسیستم نوآوری و آن یکی اکوسیستم فناوری، این تفاوت‌ها برای عینک‌هایی است که ما به چشم‌مان می‌زنیم که پدیده را به شکل‌های مختلف بشناسیم و اشکالاتش را دربیاوریم. به همین دلیل می‌گوییم که ما در یک عالم واقع زندگی می‌کنیم، اینطور نیست که ما در اکوسیستم نوآوری و فناوری زندگی می‌کنیم، بلکه ما تنها با عینک‌های مختلف نگاه می‌کنیم. حالا ممکن است شما با عینک‌های دیگر نگاه کنید یا جواب‌های نزدیک به آنچه ما گفتیم بگیرید یا جواب‌های متفاوت از آنچه بیان شد، اما واقعیت این است که ما در این پدیده‌ها زندگی نمی‌کنیم. درباره هر کدام از مباحث هم می‌توان گفت مثلا اگر می‌خواهیم دانشگاه شریف را تحلیل کنیم، ممکن است اکوسیستم دانش تحلیل کنید. اگر خواستید در حوزه بایوتکنولوژی ممکن است اکوسیستم نوآوری تحلیل کنید یا مثلا اگر شرکت اسنپ را خواستید تحلیل کنید، این امکان وجود دارد که آن را در اکوسیستم خدمت تحلیل کنید. مساله اصلی اینکه پدیده‌های عالم در انتها یکی هستند و ما هستیم که عینک‌های مختلف زده‌ایم و نه اینکه بگوییم امروز در این حالت هستیم فردا خیر. اینها همه عینک‌هایی است که به ما کمک کند عالم را دقیق‌تر و بهتر ببینیم و درک مناسب‌تری داشته باشیم. همه این چهارچوب‌های نظری همین امروز در جای خودش می‌تواند کاربرد داشته باشد.

فردیس: یک جمله هم در پاسخ به این سوال بگویم که به‌نظرم خیلی مهم است. در قانون جهش به این اشاره شده که باید جایی متولی این باشد که آمارهای این حوزه را منتشر کند و ما هم باید حواس‌مان به این باشد. میزان کل صادرات دلاری‌مان و میزان کل صادرات تناژی‌مان مهم‌ترین شاخص کشورمان در مقایسه با دیگر کشورهاست که تا چه میزان در فناوری و نوآوری حرف برای گفتن داریم، یعنی باید برویم و مقایسه کنیم که اگر کشور ما یک تن صادرات دارد، به ازای آن چند دلار دریافت می‌کنیم و این میزان برای کشورهایی مانند کره، ترکیه، سوئیس، آلمان و مالزی چقدر است؟ این آمار می‌تواند به ما بگوید که کشور چقدر در مسیر نوآوری و فناوری در عرصه رقابت جهانی حضور دارد. اینکه اگر در را ببندیم و بعد بگوییم در فلان بخش نوآوری و فناوری را توسعه داده‌ایم، با توجه به اینکه تنها به بازار خودمان محدود می‌شود، حرف درستی نیست. زمانی می‌توانیم خودمان را بسنجیم که به اصطلاح چهار بازیگر دیگر هم در خط مسابقه حضور داشته باشند و میزان صادرات دلاری را اندازه بگیرند. اگر این حوزه در مقایسه با پنج تا ۱۰ سال پیش به‌صورت معنا و با حذف عوامل تورم‌زا بزرگ‌تر شده، معنایش آن است که ما در نوآوری و فناوری پیشرفت کرده‌ایم.

کانون تبلیغاتی
سپهر جوان
۰۹۳۹۸۸۸۸۶۹۹
مجری انحصاری تبلیغات محیطی دانشگاه آزاد اسلامی

نوبت دوم

فراخوان عمومی شناسایی مدیریت بهره‌برداری مجتمع بازار پروتئین ۱۶۴۵-۱۴۰۲

نوبت اول: ۱۴۰۲/۱۲/۲۱ - نوبت دوم: ۱۴۰۲/۱۲/۲۲ - نوبت سوم: ۱۴۰۲/۱۲/۲۳

شهرداری شیراز در نظر دارد مدیریت بهره‌برداری از مجتمع بازار بزرگ پروتئین شیراز واقع در خیابان کارگر در زمین به متراژ ۱۰۰۰۰ متر مربع و سطح اشغال ۴۷۲۲۰ طبق جدول ذیل به منظور استقرار صنوف قصابی، ماهی و میگو، مرغ و تخم‌مرغ و سایر فرآورده‌های پروتئینی، میوه و تره‌بار، ارزاق عمومی، فرآورده‌های لبنی، عرقیات و ترشیجات و عطاری را واگذار نماید.

عنوان	مساحت	توضیحات
۱۲۷ غرفه تجاری-خدماتی	۷۷۴۴ مترمربع	۸۵ غرفه طبقه همکف (تعداد ۱۲ غرفه با مساحت ۱۱۴۹ مترمربع جهت فروش عمده) + ۴۲ غرفه در طبقه اول
فست‌فود و کافی‌شاپ	۲۲۸ مترمربع	طبقه اول
انبار	۱۲۰۸ مترمربع	۸۸ انبار (۴۵ انبار در زیرزمین دوم + ۴۲ انبار در زیرزمین اول+ ۱ انبار در طبقه اول)
پارکینگ	۶۴۵۰ مترمربع	۴۸۲ فضا جهت پارک خودرو

لذا از کلیه متقاضیان علاقه‌مند، دعوت به عمل می‌آید به منظور کسب اطلاعات بیشتر به سازمان ساماندهی مشاغل شهری و فرآورده‌های کشاورزی شهرداری شیراز، واقع در میدان ولی عصر(ع) ابتدای بلوار مدرس کوچه ۶۳ فرعی ۶۳/۱ مراجعه یا با شماره ۰۹۰۳۰۱۴۵۷۰۶ و یا ۳۷۲۵۰۷۹۲ داخلی ۲۳۰ تماس حاصل فرمایند.

قابل ذکر است در این مرحله شهرداری صرفا به شناسایی و مذاکره با متقاضیان اقدام خواهد نمود و هرگونه انعقاد قرارداد مشارکت، تابع تشریفات قانونی خواهد بود.

اداره کل ارتباطات و امور بین‌الملل شهرداری شیراز
شماره شناسه ۱۶۸۰۹۳۰

شرکت ملی حفاری ایران «سهامی خاص»

آگهی مناقصه
نوبت دوم

مشخصات مناقصه :

نام مناقصه‌گذار	شماره تقاضا مناقصه	شرح تقاضا	شماره فراخوان	مبلغ برآورد (یورو)	مبلغ تضمین (یورو)
شرکت ملی حفاری ایران	۴۳-۲۲-۰۲۰۷۹۴۸۰۳۲	AUXILLARY EDDY CURRENT BRAKING DEVICE FOR DRILLING RIG DRAWWORKS	۲۰۰۲۰۹۳۹۸۵۰۰۱۳۹۸	۱۶۹,۲۸۹	۸,۴۶۵

روش ارزیابی: براساس کسب حداقل امتیاز مربوط به معیارهای موجود در استعلام‌های ارزیابی کیفی که توسط متقاضیان شرکت در مناقصه تکمیل می‌شود، انجام می‌گردد. (حداقل امتیاز ۵۰)

تاریخ شروع دریافت: توزیع اسناد از یک روز پس از چاپ آگهی نوبت دوم آغاز شده و تا ۱۰ روز پس از آن ادامه خواهد داشت. تاریخ شروع: (از ۱۴۰۲/۱۲/۲۳ لغایت ۱۴۰۳/۰۱/۰۸)
محل دریافت: سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir
آخرین مهلت تحویل اسناد در سامانه: ۱۴ روز پس از آخرین روز دریافت اسناد ۱۴۰۳/۰۱/۲۷

انواع تضامین قابل قبول: ضمانتنامه بانکی یا ضمانتنامه‌های صادره از سوی موسسات اعتباری غیر بانکی دارای مجوز فعالیت از بانک مرکزی. اصل فیش واریز وجه نقد به حساب شماره ۴۰۰۱۱۱۴۰۰۶۳۷۶۶۳۶ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تحت عنوان تمرکز وجوه سپرده شرکت ملی حفاری ایران (شماره شبا IR ۳۵۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۱۴۰۰۶۳۷۶۶۳۶) و سایر تضمین‌های معتبر در آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۵۰۶۵۹ ت/۱۲۳۴۰۲ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ مورد قبول و پذیرش می‌باشد.
مدت اعتبار پیشنهاد/تضمین: ۹۰ روز (برای یک بار در سقف مدت اعتبار اولیه قابل تمدید باشد)

تذکر: تحویل اسناد به شرکت: کلیه پیشنهادات در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir بارگذاری گردد و اصل ضمانتنامه به آدرس اهواز- بلوار پاسداران بالاتر از میدان فرودگاه- شرکت ملی حفاری ایران- ساختمان پایگاه عملیاتی- طبقه اول پارت B- اتاق ۱۰۷- دبیرخانه کمیسیون مناقصات- شماره تماس ۳۴۱۴۸۵۶۹- ۳۴۱۴۸۵۸۰- ۰۶۱ تحویل گردد.

www.nidc.ir
http://sapp.ir/nidc_pr
کانال‌های اطلاع‌رسانی شرکت ملی حفاری ایران
شماره شناسه ۱۶۸۰۵۸۳